

35 . Bucu | Județ: Ialomița | Punct: Pochină | Anul: 2002

Anul: 2002

Cod RAN: 93030.01

Perioade: Preistorie, Protoistorie, Antichitate, Evul Mediu

Epoci: Hallstatt, La Tène, Epoca romană târzie, Epoca medievală timpurie, Evul Mediu

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Domestic, Neatribuit

Autori: Elena Rența

Instituții: Muzeul Județean Ialomița

Raport

Ca și în anii precedenți, și în anul 2002, ne-am propus cercetarea acelei suprafețe de teren supusă agresiunilor contemporane.

Suprafața totală cercetată, în această ultimă campanie, a fost de cca. 270 m², cele șase secțiuni trasate având orientarea N - S, perpendiculare pe marginea terasei râului Ialomița, dimensiuni variabile, în funcție de configurația actuală a terenului.

Stratigrafia

Comun pentru toate secțiunile trasate, a fost prezența unui strat format în ultimul deceniu, compus din deșeuri menajere și a unor gropi săpate în ultimii ani de sătenii care au excavat pământ pentru nevoile din gospodării, fie manual, fie mecanic. Evacuările mecanice ale deșeurilor menajere care se produc periodic au ca rezultat răzuirea și distrugerea stratului de cultură, uneori până la dispariție. Astăzi configurația terenului este mult modificată față de cum se prezenta în urmă cu câteva decenii. După acest strat care uneori depășește un metru grosime, urmează un strat de pământ cenușiu, compact, cu o grosime de 0,10 – 0,20 m care se păstrează mai mult spre capetele nordice ale secțiunilor. Următorul strat, format din pământ cenușiu-negricios, granulat, cu o grosime variind între 0,10 - 0,40 m are în componență fragmente ceramice, chirpic, oase de animale. Suprapune, la rândul lui, un strat de pământ cenușiu-gălbui amestecat cu cenușă, chirpic și fragmente ceramice, grosimea sa nedepășind 0,25 m. Baza lui se sprijină pe pământul galben-lutos, steril din punct de vedere arheologic.

Dacă stratigrafia a fost serios afectată în ultima perioadă de timp, complexele arheologice, dată fiind cota la care se află, au fost mai protejate.

Așezarea hallstattiană timpurie

A fost descoperită o singură locuință de tipul bordei, de formă rectangulară cu orientarea E - V și dimensiunile laturilor de 3,45 x 3,35 m. Se păstrează podeaua din pământ cenușiu bine bătut care prezintă o ușoară alveolare în partea sa centrală. Nu au fost descoperite resturi de vatră, dar ca și în cazul locuințelor descoperite în anii anteriori, în umplutura gropii s-au găsit fragmente de vatră.

În cursul campaniei arheologice din 2002 a fost descoperită o groapă tronconică cu gura ovală (2,50 x 2 m) care se adâncea de la baza stratului de cultură cu cca. 2 m, diametrul fundului atingând cca. 3 m. Umplutura din gura gropii era formată din pământ cenușiu-gălbui amestecat cu lipitură nearsă, de o consistență deosebită.

Spre bază, un strat de pământ negricios, era de asemenea, de o duritate asemănătoare podelelor. Pe fundul gropii, ocupând aproape toată suprafața, a fost descoperit un strat de pământ ars la roșu. În așezarea hallstattiană de la Bucu este a treia groapă de acest tip, una din cele două gropi anterioare avea în asociere cu pământul roșu, două exemplare din categoria "suine sus domesticus", (conform Adrian Bălășescu, cercetător științific la MNIR-CNCP). Toate cele trei complexe arheologice au avut ca inventar bucăți de vetre demolate,

chirpic, oase de animale, material ceramic fragmentar. Au mai fost descoperite câteva gropi menajere, cu inventar ceramic fragmentar și destul de sărăcăcios.

Inventarul arheologic descoperit în anul 2002 conține, în primul rând, material ceramic fragmentar. Categoriile ceramice și formele de vase documentate sunt cele cunoscute din campaniile anterioare: vase de uz comun lucrate din pastă cu cioburi pisate în compoziție, tronconice sau cu profil arcuit, arse oxidant incomplet, decorate cu brâu alveolat și apucători, străchini cu marginea arcuită interior decorat cu caneluri oblice sub bază, cu suprafața exterioară de culoare neagră sau gălbuie, lustruită, vase bitronconice cu gâtul înalt și gura evazată, de culoare neagră la exterior, de asemenea, lustruite, căni de formă bitronconică cu o toartă supraînălțată, cenușiu-lustruite la exterior, toate lucrate dintr-o pastă de o calitate mai bună. Din pastă fină, numai cu nisip fin în compoziție au fost descoperite fragmente de cești cu torți supraînălțate. Au mai fost descoperite un fragment de vas tip strecurătoare, o fusaiolă bitronconică și una de formă elipsoidală și, deocamdată cu caracter de unicat, un lustruitor din piatră și un vârf de săgeată din os.

Așezarea getică (sec. IV-III a. Chr.):

Au fost descoperite și cercetate integral sau parțial un număr de patru bordeie.

Bordeiul 17. A fost în bună parte distrus de o groapă contemporană. Nu a putut fi stabilită decât dimensiunea uneia din laturi (2,75 m). În stare relativ bună s-a păstrat vatra cuptorului amplasat în exteriorul gropii bordeiului, în vecinătatea colțului nord-estic, de formă ușor ovală, cu diametrul mare de cca. 1 m, ușor înclinată spre bordei, amenajată pe pat de fragmente ceramice (amfore).

Bordeiul 18 are formă rectangulară, orientarea NV - SE și dimensiunile laturilor 3 x 2,35 m. Podeaua din pământ cenușiu-negricios, bine bătut, se păstrează parțial. Spre colțul nord-estic, realizat tot prin cotlonire, au fost descoperite resturile unui cuptor cu vatra ovală, înclinată spre locuință și amenajată pe suport de fragmente ceramice cu dimensiunile de 1,25 x 1,10 m.

Bordeiul 19. Cercetare parțială. Este suprapus aproape în întregime de podeaua unui bordei din secolele X-XI și distrus în partea sudică de un cuptor modern de ars cărămidă. A fost dezvelită în mică măsură podeaua din pământ negricios, bătut, în același stadiu aflându-se și cuptorul, de același tip ca și celelalte prezentate anterior, amplasat în partea nord-vestică.

Bordeiul 20. Cercetare parțială. Din câte s-au constatat, are formă rectangulară, orientarea NE - SV, resturi de podea din pământ negru, bătut și două cuptoare cotlonite amplasate la nord-est și est.

Așezării getice îi aparțin și câteva gropi menajere, nu prea bogate în inventar arheologic care, în principal, este alcătuit din material ceramic fragmentar și atipic.

Constatarea de mai sus, privind inventarul arheologic, are valabilitate generală pentru această ultimă campanie arheologică. Toate complexele arheologice, dar și stratul de cultură, s-au remarcat printr-un inventar ceramic sărac, fragmentar și atipic. Parte din materialul ceramic documentează categoria vaselor de uz comun lucrate cu mâna, din pastă cu cioburi pisate în compoziție, cu un profil arcuit. Fragmente ceramice lucrate dintr-o pastă fină, cenușie, la roată, aparțin unor vase de mici dimensiuni, de tipul cănițelor. Fragmentele de amfore grecești erau preferate la amenajarea vetrelor.

Așezarea medieval-timpurie (secolele X-XI):

Din așezarea medieval-timpurie s-au făcut cercetări arheologice în două bordeie, unul din el (B 26), descoperit cu un an înainte fiind cercetat integral, al doilea (B 27), care suprapune bordeiul getic cercetat parțial.

Și bordeiul medieval a fost distrus în partea sudică de cuptorul modern de ars cărămidă. Bordeiul cu numărul 26 în planul general al cercetărilor avea formă rectangulară, orientarea NV - SE și dimensiunile laturilor de 4,35 x 2,50 m. Podeaua se păstrează aproape integral, ușor alveolată în partea centrală și este dintr-un pământ cenușiu-negricios bine tasat, o mică suprafață din ea, în vecinătatea cuptorului mic, prezentând urme de ardere și având consistența unei vetre. Două cuptoare realizate prin cotlonire au fost descoperite în partea nordică și sud-estică, primul având diametrul de 0,40 m, al doilea de cca. 1 m.

Celălalt bordei avea orientarea E - V și dimensiunile laturilor 4,25 x 3,60 m. Către colțul nord-vestic o

porțiune din podea era bine înroșită, prezentând un aspect de vatră. Podeaua a fost dezvelită doar parțial, cercetarea urmând a fi încheiată în 2003.

Inventarul ceramic descoperit în cele două bordeie este în majoritate fragmentar și prezintă aceleași caracteristici prezentate pe larg la rapoartele de săpături anuale, atât în ceea ce privește pasta dar și decorul vaselor, pentru ambele categorii ceramice.

Așezarea medievală (secolele XVI-XVIII)

Punem în legătură cu actualul sat Bucu, cu care se învecinează rezervația arheologică în partea nordică, atestat documentar în anul 1580, când domnitorul Mihnea Turcitul întărește lui Dragomir, fost mare vornic, mai multe sate printre care "și Bucul totu cu tot hotarul", cele șase bordeie cercetate în anii 2001-2002.

Bordeiul 5. Are o formă rectangulară, orientare NE - SV și dimensiunile de 4,50 x 3,50 m. Podeaua, din pământ negricios, bine bătut, se păstrează în întregime și prezintă o alveolă centrală. Se păstrează și resturile unui cuptor de formă circulară cu diametrul de cca. 0,90 m.

Bordeiul 6. Cercetare parțială. Are formă dreptunghiulară și orientarea NNV - SSE iar latura lungă era de 3,60 m. Podeaua se păstrează în mică măsură iar în partea nord-vestică au fost descoperite resturile unui cuptor realizat prin cotlonire, aflat într-o stare de conservare precară.

Inventarul arheologic este foarte sărac, în afară de fragmentele ceramice mărunțite, fiind descoperite și fragmente de pipă, lupe și fragmente de lupă din fier și zgură.

Informații suplimentare online

[Raportul 1894 din cronica.cimec.ro](http://cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
